

falkens, havsörnens och berguvens födoämnen. I många fall synas rovfågeln utbilda sig till specialister på vissa slags byte, t. ex. duvhöken på raphöns, sparvhöken på husfinkar eller träpiplärkor, törnsångare o. s. v. Sådana undersökningar böra självfallet utföras i olika trakter med olika näringsmöjligheter för att belysa individuella anlag hos de skilda rovfågelsarterna. Ganska märkliga äro de resultat, till vilka de nämnda forskarna kommit i fråga om naturens strävan att upprätthålla jämnvikt; duvhöken sörjer för att de små rovfågeln icke ökas i överhövan stort antal o. s. v.

I. Hg.

Jämförelse mellan ägg av *Anas p. platyrhyncha*, *Anas a. acuta*, *Nyroca fuligula*, *Nyroca f. ferina* och *Nyroca m. marila*.

Varje oolog vet huru svårt det ofta är att skilja vissa fågelarters ägg från varandra. Tager man själv äggen och boet eller bodunet därjämte, så ställer sig saken betydligt lättare, ty vi veta att bomaterialet oftast spelar en utslaggivande roll. Så t. ex. äro äggen av *Phœnicurus ph. phœnicurus* och *Muscicapa h. hypoleuca* mycket lika. Om än det heter att den förras ägg äro mörkare och utdraget tillspetsade som ägg av *Delichon u. urbica*, så övergå dock, när man har större serier av vardera arten, formerna så i varandra att svårigheterna vid bestämmandet äro ytterst stora. Hava vi då boet med, äro vi genast på säkrare grund, ty vi veta att *phœnicurus* använder mycket fjädrar och hästtagel, vilka material däremot sparsamt förekomma hos *muscicapa*, i vars bo man finner blad av lönnarnas vingfrukter, gräs och ytterst sparsamt fjädrar. På samma sätt är det även med en massa andra arters ägg.

Hos simfågeln är bodunets beskaffenhet ävensom bobalens djup och diameter viktiga faktorer. Detta allt om vi själva finna boet men ej äro i tillfälle att se fågeln. Men ofta kommer någon pojke tagande med äggen och vet endast att det var en „grå“ fågel som flög upp från boet. Då gäller det, speciellt vis å vis simfågeln, att äga långa serier av mått och vikt på äggen som jämförelsematerial. Vi veta att äggen av *Anas platyrhyncha*, *A. acuta*, *Nyroca fuligula*, *N. ferina* och *N. marila* äro svåra att skilja från

varandra. Hos alla dessa fem arter är äggens färg genomgående grågrön. Men *platyrhyncha* har ofta även vitgröna eller gulaktigt vitgröna — och formen är mer eller mindre oval. *Acutas* ägg stöta ofta mera i blågrönt, som bleka *fuligula* ägg, och äro ej så bukiga som hos *platyrhyncha* utan mera utdragna. *Fuligula* äggen äro även mindre bukiga än hos *platyrhyncha*, och färgen kan ibland vara ganska blågrön (som hos *Bucephala clangula*). *Ferina* äro oftast kort-ovala med färgen stötande i blått. *Marila* hava ej den blå färgton som kännetecknar *fuligula* och *ferina*, utan färgen är grå-grön-brun, mest som hos *acuta*, och formen är mera långsträckt än *ferina*-äggens. Om vi så jämföra vikten av dessa fem arters ägg finna vi att *ferinas* ägg äro de tyngsta, därefter *marila*, så *fuligula*, *Anas platyrhyncha* och sist *Anas acuta* — detta naturligtvis om längd och bredd äro lika hos de jämförda äggen.

Nyroca ferina: 73 ägg i 9 kullar — medeltal 59.8×42.9 ¹⁾, :5650 största 64.6×45.1 :7245 resp. 61.9×46.9 :7620; minsta 56.2×42.2 :4705 resp. 58.2×40.1 :4355.

Nyroca marila: 53 ägg i 7 kullar — medeltal 61.5×42.6 :5304 största 66.1×42.3 :5195 resp. 64×45.4 :5875; minsta 57.1×40.7 :4180.

Nyroca fuligula: 149 ägg i 21 kullar — medeltal 58.9×41.4 :4656 största 67.1×41.5 :4965 resp. 59.2×44.9 :5370; minsta 53.6×42 :4185.

Anas platyrhyncha: 154 ägg i 19 kullar — medeltal 57.5×40.8 :4419 största 65×45.5 :6275 resp. 65.8×40.7 :6315; minsta 50.3×39.6 :4330 resp. 56.3×38.2 :3445.

Anas acuta; 111 ägg i 17 kullar — medeltal 54.2×38.4 :3565 största 60.4×40.1 :4350; minsta 44.1×33.9 :2815.

Ernst Wasenius.

Några fågelnotiser.

Denna sommar (1928) har ett stenskvättpar (*Enanthe oenanthe*) haft en av mina starholkar till boplats. Holken är fäst under gavelröset till ett uthus (höjd över marken ca 5 m). Det är första gången jag iakttagit stenskvätten häckande i holk.

¹⁾ mm och mg.